

2025/1952

3.12.2025

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2025/1952

z dnia 29 września 2025 r.

w sprawie środków zapobiegających zdomowieniu się i rozprzestrzenianiu się na terytorium Unii *Anoplophora glabripennis* (Motschulsky) oraz środków zwalczania i ograniczania rozprzestrzeniania się tego agrofaga na niektórych obszarach wyznaczonych oraz uchylające decyzję wykonawczą (UE) 2015/893

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (⁽¹⁾), w szczególności jego art. 28 ust. 1 i 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/893 (⁽²⁾) ustanowiono środki zapobiegające wprowadzeniu do Unii i rozprzestrzenianiu w niej organizmu *Anoplophora glabripennis* (Motschulsky) („określony agrofag”).
- (2) W części B załącznika II do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/2072 (⁽³⁾) ustanowiono wykaz agrofagów kwarantannowych dla Unii, których występowanie stwierdzono na terytorium Unii.
- (3) Określony agrofag jest ujęty w wykazie zawartym w części B załącznika II do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072, ponieważ wiadomo, że występuje on na niektórych częściach terytorium Unii. Jest on agrofagiem polifagicznym, co do którego zgłoszono, że ma wpływ na wiele różnych gatunków roślin na terytorium Unii.
- (4) Określony agrofag jest również wymieniony w załączniku do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1702 (⁽⁴⁾) jako agrofag priorytetowy.
- (5) Rośliny będące żywicielami określonego agrofaga („rośliny żywicielskie”) powinny być poddawane kontrolom występowania w celu zapewnienia jak najszybszego wykrycia określonego agrofaga.
- (6) W celu przyciągnięcia określonego agrofaga, a tym samym ograniczenia jego występowania w przypadku wykrycia, można wykorzystać kilka roślin żywicielskich. W związku z tym należy je określić jako „rośliny wskaźnikowe”.
- (7) Rośliny żywicielskie, które w przeszłości uznano za porażone określonym agrofagiem na terytorium Unii, najprawdopodobniej przyczynią się do jego rozprzestrzeniania się. Należy je nazywać „określonymi roślinami”. Ponadto powinny one podlegać pewnym środkom zwalczania lub ograniczania rozprzestrzeniania, zależnie od przypadku, na obszarach wyznaczonych.

(⁽¹⁾) Dz.U. L 317 z 23.11.2016, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/2031/oj>.

(⁽²⁾) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/893 z dnia 9 czerwca 2015 r. w sprawie środków zapobiegających wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w Unii organizmu *Anoplophora glabripennis* (Motschulsky) (Dz.U. L 146 z 11.6.2015, s. 16, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2015/893/oj).

(⁽³⁾) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2072 z dnia 28 listopada 2019 r. ustanawiające jednolite warunki wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin i uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 690/2008 oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2019 (Dz.U. L 319 z 10.12.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/2072/oj).

(⁽⁴⁾) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1702 z dnia 1 sierpnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 przez ustanowienie wykazu agrofagów priorytetowych, Dz.U. L 260 z 11.10.2019, s. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/1702/oj).

- (8) Aby zapewnić wczesne wykrywanie i zwalczanie określonego agrofaga na terytorium Unii, tam, gdzie nie stwierdzono występowania określonego agrofaga, państwa członkowskie powinny przeprowadzać coroczne kontrole występowania. By takie kontrole były jak najbardziej skuteczne, powinny obejmować wszystkie rośliny żywicielskie. Kontrole te powinny opierać się na doradztwie naukowym Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) zawartym w Ogólnych wytycznych dotyczących miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania agrofagów roślin⁽⁷⁾.
- (9) Ponadto zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/2031 każde państwo członkowskie sporządza i aktualizuje plan awaryjny dla każdego agrofaga priorytetowego, który może zostać wprowadzony i zadomowić się na jego terytorium. W oparciu o doświadczenia zdobyte w związku z poprzednimi pojawami należy przyjąć przepisy szczegółowe wdrażające art. 25 rozporządzenia (UE) 2016/2031 dotyczące sporządzenia kompleksowego planu awaryjnego na wypadek stwierdzenia obecności określonego agrofaga w Unii.
- (10) Aby zapobiec rozprzestrzenianiu się określonego agrofaga na terytorium Unii z uwzględnieniem jego zdolności rozprzestrzeniania się, szerokość strefy buforowej należy ustalić na co najmniej 2 km od granic strefy porażenia.
- (11) Aby zapewnić natychmiastowe stosowanie środków zwalczania i zapobiec dalszemu rozprzestrzenianiu się określonego agrofaga na pozostałą część terytorium Unii, należy ustanowić przepisy dotyczące corocznych kontroli występowania na obszarach wyznaczonych. Aby dostosować przepisy do najbardziej aktualnych dowodów naukowych i technicznych, należy oprzeć je na opracowanych przez Urząd Ogólnych wytycznych dotyczących miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania agrofagów roślin.
- (12) Aby zapewnić proporcjonalną reakcję na odpowiednie ryzyko fitosanitarne związane z określonym agrofagiem, należy ustanowić przepisy dotyczące zmniejszenia wielkości obszarów wyznaczonych, odstępstw od ich ustanawiania oraz ich znoszenia. Należy ustanowić szczegółowe warunki stosowania tych przepisów w celu zapewnienia, aby określony agrofag nie rozprzestrzenił się na pozostałą część terytorium Unii.
- (13) Przy pojedynczych przypadkach wykrycia określonego agrofaga na terytorium Unii ustanowienie obszaru wyznaczonego nie powinno być wymagane, jeżeli określony agrofag może zostać wyeliminowany z przedmiotowych roślin oraz jeżeli istnieją dowody potwierdzające, że porażenie tych roślin nastąpiło przed ich wprowadzeniem na dany obszar lub że nie oczekuje się, że ten konkretny przypadek wykrycia doprowadzi do zadomowienia się określonego agrofaga. Jest to najbardziej proporcjonalne podejście, o ile kontrole występowania przeprowadzone na danym obszarze potwierdzą brak określonego agrofaga. W bardzo szczególnych przypadkach, gdy można jednoznacznie wykluczyć pojawienie się i rozprzestrzenianie się określonego agrofaga na terytorium Unii, a odnośne ryzyko uznaje się za znikome, taki nadzór nie jest jednak uzasadniony i w związku z tym nie powinien być wymagany.
- (14) Na niektórych obszarach Unii zwalczanie określonego agrofaga nie jest już możliwe. Zamiast środków zwalczania dane państwa członkowskie powinny zatem mieć możliwość zastosowania środków ograniczających rozprzestrzenianie tego agrofaga na tych obszarach.
- (15) Środki na obszarze wyznaczonym objętym ograniczaniem rozprzestrzeniania powinny być mniej rygorystyczne niż środki zwalczania, ale powinny zapewnić podejście oparte na starannej kontroli występowania i podejmowanie działań zabezpieczających, głównie w odpowiednich strefach buforowych, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się określonego agrofaga na pozostałą część terytorium Unii.
- (16) Mając na uwadze, że środki dotyczące obszarów wyznaczonych do celów ograniczania rozprzestrzeniania są mniej rygorystyczne, szerokość strefy buforowej należy zwiększyć do co najmniej 4 km w celu zapewnienia, aby określony agrofag nie rozprzestrzenił się poza te obszary wyznaczone.
- (17) Państwa członkowskie powinny zgłosić Komisji i pozostałym państwom członkowskim każdy wyznaczony obszar do celów ograniczania rozprzestrzeniania, który mają zamiar wytyczyć lub zmienić, aby Komisja mogła uzyskać ogólny rozprzestrzeniania się określonego agrofaga na terytorium Unii oraz aby mogła dokonać przeglądu niniejszego rozporządzenia i włączyć ten obszar do wykazu obszarów wyznaczonych do celów ograniczenia rozprzestrzeniania zawartego w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

⁽⁷⁾ EFSA (Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności), Ogólne wytyczne dotyczące miarodajnych statystycznie i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania agrofagów roślin, 8 września 2020 r.; doi:10.2903/sp.efsa.2020.EN-1919.

- (18) Aby zapewnić natychmiastowe usuwanie porażonych roślin i zapobiegać dalszemu rozprzestrzenianiu się określonego agrofaga na pozostałym terytorium Unii, kontrolę stref buforowych należy przeprowadzać co roku w najbardziej odpowiednim okresie danego roku i z wystarczającą intensywnością, z uwzględnieniem możliwości dalszego monitorowania przez właściwe organy roślin żywicielskich w strefach porażenia w celu ograniczenia rozprzestrzeniania.
- (19) Aby zapobiec ewentualnemu rozprzestrzenianiu się określonego agrofaga poza obszary wyznaczone, intensywność corocznych kontroli występowania wokół miejsc produkcji na obszarach wyznaczonych powinna być większa niż na pozostałych tych obszarach.
- (20) Środki zawarte w decyzji wykonawczej (UE) 2015/893 dotyczące wprowadzania i przemieszczania na terytorium Unii określonych roślin uwzględniono w załącznikach VII i VIII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072, natomiast środki dotyczące kontroli występowania, zwalczania i ograniczania rozprzestrzeniania określonego agrofaga zostają zaktualizowane i zastąpione środkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.
- (21) Decyzję wykonawczą (UE) 2015/893 należy zatem uchylić i zastąpić niniejszym rozporządzeniem.
- (22) Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące kontroli występowania na podstawie opracowanej przez Urząd karty kontroli występowania agrofaga dotyczącej *Anoplophora glabripennis* ⁽⁶⁾ („karta kontroli występowania agrofaga”) oraz opracowanych przez Urząd Ogólnych wytycznych dotyczących miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania agrofagów roślin powinny obowiązywać od dnia 1 stycznia 2027 r., aby właściwe organy miały wystarczająco dużo czasu na zaplanowanie, przygotowanie projektu i przeznaczenie wystarczających środków na takie kontrole.
- (23) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu określa się środki zapobiegające zdomowieniu i rozprzestrzenianiu się na terytorium Unii *Anoplophora glabripennis* (Motschulsky), środki zwalczania tego agrofaga w przypadku stwierdzenia jego występowania na tym terytorium oraz środki ograniczania rozprzestrzeniania się tego agrofaga, gdy jego zwalczenie nie jest już możliwe.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- (1) „określony agrofag” oznacza *Anoplophora glabripennis* (Motschulsky);
- (2) „określone rośliny” oznaczają rośliny do sadzenia, których średnica łodygi lub szyi korzeniowej wynosi przynajmniej 1 cm w najgrubszym miejscu, należące do następujących gatunków: *Acer* spp., *Aesculus* spp., *Betula* spp., *Fraxinus* spp., *Populus* spp., *Salix* spp. i *Ulmus* spp.;

⁽⁶⁾ EFSA, 2019. Mapa poglądowa do celów kontroli występowania *Anoplophora glabripennis*. Dziennik EFSA 2019;16(12):EN-1750. Dostępna na stronie internetowej: <https://efsa.maps.arcgis.com/>. Ostatnia aktualizacja: 29 maja 2021 r.

- (3) „rośliny żywicielskie” oznaczają rośliny do sadzenia, których średnica łodygi lub szyi korzeniowej wynosi przynajmniej 1 cm w najgrubszym miejscu, należące do następujących gatunków: *Acer* spp., *Aesculus* spp., *Albizia* spp., *Alnus* spp., *Betula* spp., *Carpinus* spp., *Celtis* spp., *Cercidiphyllum* spp., *Corylus* spp., *Elaeagnus* spp., *Fagus* spp., *Fraxinus* spp., *Gleditsia* spp., *Hibiscus* spp., *Koelreuteria* spp., *Malus* spp., *Melia* spp., *Morus* spp., *Platanus* spp., *Populus* spp., *Prunus* spp., *Pyrus* spp., *Ostrya* spp., *Quercus rubra*, *Robinia* spp., *Salix* spp., *Sophora* spp., *Sorbus* spp., *Tilia* spp. i *Ulmus* spp.;
- (4) „określone drewno i drewniany materiał opakowaniowy” oznaczają drewno i drewniany materiał opakowaniowy następujących gatunków: *Acer* spp., *Aesculus* spp., *Betula* spp., *Fraxinus* spp., *Populus* spp., *Salix* spp. i *Ulmus* spp.;
- (5) „rośliny wskaźnikowe” oznaczają określone rośliny sadzone specjalnie na potrzeby wczesnego wykrywania określonego agrofaga i wykorzystywane do celów kontroli występowania;
- (6) „obszar wyznaczony do celów ograniczania rozprzestrzeniania” oznacza obszar, na którym zwalczenie określonego agrofaga jest niemożliwe, wymieniony w załączniku I.

ROZDZIAŁ II

COROCZNE KONTROLE WYSTĘPOWANIA OKREŚLONEGO AGROFAGA POZA OBSZARAMI WYZNACZONYMI NA TERYTORIUM UNII I PLANY AWARYJNE

Artykuł 3

Kontrole występowania na terytorium Unii poza obszarami wyznaczonymi

1. Właściwe organy przeprowadzają oparte na analizie ryzyka coroczne kontrole występujących na obszarach swoich terytoriów roślin żywicielskich, na których nie stwierdzono określonego agrofaga, pod kątem jego występowania.

2. Projekt kontroli występowania i plan pobierania próbek w ramach tych kontroli pozwala na wykrycie – w danym państwie członkowskim i przy wystarczającym poziomie pewności – niskiego poziomu występowania porażonych roślin.

Są one oparte na opracowanych przez Urząd Ogólnych wytycznych dotyczących miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania agrofagów roślin.

3. Kontrole występowania przeprowadza się:

- a) poprzez zastosowanie technik umożliwiających wykrycie porażenia na wysokości korony;
- b) na otwartej przestrzeni, na obszarach naturalnych i miejskich, na postojach wzdłuż dróg i linii kolejowych, a także w szkółkach, centrach ogrodnich, ośrodkach handlowych, tartakach drewna liściastego i w innych odpowiednich miejscach, w których właściwe organy mogą uznać wykrycie określonego agrofaga za bardziej prawdopodobne;
- c) z uwzględnieniem obecności i biologii roślin żywicielskich oraz informacji naukowych i technicznych, o których mowa w karcie kontroli występowania agrofaga.

4. Kontrole występowania polegają na:

- a) ocenie wizualnej roślin żywicielskich; oraz
- b) w stosownych przypadkach pobieraniu próbek i badaniu roślin przeznaczonych do sadzenia, drewna lub drewnianego materiału opakowaniowego.

W stosownych przypadkach jako uzupełnienie ocen wizualnych przeprowadzanych w ramach kontroli występowania można wykorzystać specjalnie wyszkolone psy tropiące oraz zakładanie pułapek.

Artykuł 4

Plany awaryjne

Każde państwo członkowskie przewiduje w swoim planie awaryjnym wymagany na podstawie art. 25 rozporządzenia (UE) 2016/2031:

- a) zwalczanie określonego agrofaga, jak określono w art. 9;
- b) niezbędne zasoby, które mają być udostępniane, i procedury udostępniania tych zasobów w przypadku potwierdzenia lub podejrzenia występowania określonego agrofaga;
- c) przepisy dotyczące stosowania wymogów szczególnych dotyczących wprowadzania i przemieszczania roślin żywicielskich na terytorium Unii, określonych w załącznikach VII i VIII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072;
- d) procedury identyfikacji właścicieli nieruchomości prywatnych, na których mają być zastosowane środki w przypadku wykrycia określonego agrofaga.

Państwa członkowskie w razie potrzeby aktualizują corocznie swoje plany awaryjne.

ROZDZIAŁ III

OBSZARY WYZNACZONE

Artykuł 5

Ustanowienie obszarów wyznaczonych

1. W przypadku urzędowego potwierdzenia występowania określonego agrofaga dane państwo członkowskie niezwłocznie ustanawia obszar wyznaczony do celów zwalczania określonego agrofaga.
2. Po urzędowym potwierdzeniu występowania określonego agrofaga i ustanowieniu obszaru wyznaczonego, o którym mowa w ust. 1, właściwe organy niezwłocznie określają poziom porażenia w drodze badania dotyczącego wytyczenia granic.
3. Jeżeli na podstawie wyników kontroli występowania, o której mowa w art. 8, w ciągu co najmniej czterech kolejnych lat stwierdzi się, że stopień porażenia określonym agrofagiem uniemożliwia jego zwalczenie, właściwe organy niezwłocznie przekazują Komisji szczegółowe informacje na temat nowego obszaru wyznaczonego do celów ograniczania rozprzestrzeniania, który zamierzają wyznaczyć lub zmienić, aby obszar ten został włączony do wykazu obszarów wyznaczonych do celów ograniczania rozprzestrzeniania w załączniku I.
4. Obszar wyznaczony obejmuje:
 - a) strefę, w której występują wszystkie porażone rośliny oraz wszystkie określone rośliny narażone na porażenie w promieniu co najmniej 100 m wokół porażonych roślin („strefa porażenia”);
 - b) strefę buforową:
 - (i) o szerokości co najmniej 2 km od granicy strefy porażenia w przypadku obszaru wyznaczonego do celów zwalczania określonego agrofaga;
 - (ii) o szerokości co najmniej 4 km od granicy strefy porażenia w przypadku obszaru wyznaczonego do celów ograniczania rozprzestrzeniania.
5. Przy wytyczaniu obszaru wyznaczonego uwzględnia się podstawy naukowe, biologię określonego agrofaga, stopień porażenia, szczególne rozmieszczenie roślin żywicielskich na danym obszarze oraz dowody wskazujące na zdomowienie się określonego agrofaga.

Opiera się ono na badaniu dotyczącym wytyczenia granic w połączeniu z projektem i planem pobierania próbek umożliwiającymi wykrycie, przy poziomie ufności wynoszącym 95 %, występowania porażonych roślin na poziomie 1 %. Badanie to jest oparte na opracowanych przez Urząd Ogólnych wytycznych dotyczących miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania.

6. W celu zastosowania środków zwalczania, o których mowa w art. 9, szerokość strefy buforowej można zmniejszyć do nie mniej niż 1 km, w przypadku gdy właściwy organ stwierdzi, że zwalczenie określonego agrofaga jest możliwe, biorąc pod uwagę okoliczności pojawu, takie jak jego skala i miejsce, stopień porażenia lub liczba i rozmieszczenie roślin żywicielskich.

W przypadku obszaru wyznaczonego do celów ograniczenia rozprzestrzeniania szerokość strefy buforowej można zmniejszyć do nie mniej niż 2 km, jeśli właściwy organ uzna tę odległość za odpowiednią na potrzeby ograniczania rozprzestrzeniania określonego agrofaga, biorąc pod uwagę okoliczności pojawu, takie jak jego skala i miejsce, stopień porażenia lub liczba i rozmieszczenie roślin żywicielskich.

W obrębie obszarów wyznaczonych właściwe organy zapewniają, aby ogół społeczeństwa i podmioty profesjonalne wiedziały o wytyczeniu obszarów wyznaczonych.

Artykuł 6

Odstępstwo od ustanawiania obszarów wyznaczonych

1. Na zasadzie odstępowania od art. 5 właściwe organy mogą podjąć decyzję o nieustanawianiu wyznaczonego obszaru lub tymczasowym ustanowieniu go, jeżeli istnieją dowody na to, że:

- a) określony agrofag został wprowadzony na obszar z roślinami, drewnem lub drewnianym materiałem opakowaniowym, na których został znaleziony, a te rośliny, drewno lub drewniany materiał opakowaniowy zostały porażone przed ich wprowadzeniem na dany obszar i nie doszło do namnażania określonego agrofaga lub jest to odosobniony przypadek wykrycia, co do którego nie oczekuje się, że doprowadzi do zdomowienia się; oraz
- b) nie doszło do zdomowienia się określonego agrofaga, a rozprzestrzenianie się lub udane rozmnażanie określonego agrofaga nie jest możliwe ze względu na jego biologię, na podstawie wyników specjalnego dochodzenia i zastosowanych środków zwalczania.

2. W przypadku gdy właściwy organ korzysta z odstępowania przewidzianego w ust. 1:

- a) wprowadza natychmiastowe środki w celu zapewnienia szybkiego zwalczenia określonego agrofaga i wykluczenia możliwości jego rozprzestrzeniania się;
- b) przez co najmniej jeden cykl życia określonego agrofaga i dodatkowo jeden rok, a nie mniej niż przez cztery kolejne lata, regularnie i intensywnie kontroluje obszar o szerokości co najmniej 1 km wokół porażonych roślin lub miejsca, w którym wykryto określonego agrofaga, a zgodnie z art. 3 co najmniej przez pierwszy okres lotu określonego agrofaga robi to regularnie i intensywnie;
- c) identyfikuje pochodzenie porażenia, badając określone rośliny, określone drewno lub drewniany materiał opakowaniowy wokół miejsca wykrycia pod kątem wszelkich oznak porażenia, w tym poprzez ukierunkowane pobieranie próbek prowadzące do zniszczenia badanych roślin w wyniku ich przecięcia, w celu usunięcia larw;
- d) podnosi świadomość społeczną na temat zagrożeń związanych z określonym agrofagiem; oraz
- e) stosuje wszelkie inne środki, które mogą przyczynić się do zwalczenia określonego agrofaga, z uwzględnieniem standardu ISPM nr 9 ⁽⁷⁾ i z zastosowaniem zintegrowanego podejścia zgodnie z zasadami określonymi w standardzie ISPM nr 14 ⁽⁸⁾.

Kontrola, o której mowa w ust. 2 lit. b) może jednak nie być wymagana w przypadkach, w których można jednoznacznie wykluczyć występowanie lub pojawienie się osobników dorosłych określonego agrofaga w roślinie żywicielskiej, określonym drewnie lub określonym drewnianym materiale opakowaniowym, oraz gdy Komisja została poinformowana na piśmie o przyczynach takiego wykluczenia.

⁽⁷⁾ Wytyczne odnośnie do programów zwalczania agrofaga – standard referencyjny ISPM nr 9 sekretariatu Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin, Rzym.

⁽⁸⁾ Zastosowanie zintegrowanych środków w systemowym podejściu do zarządzania ryzykiem związanym z agrofagiem – standard referencyjny ISPM nr 14 sekretariatu Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin, Rzym.

Artykuł 7

Zniesienie obszaru wyznaczonego

1. Wyznaczony obszar może zostać zniesiony, jeżeli na podstawie kontroli występowania, o których mowa w art. 8, przez co najmniej cztery kolejne lata na obszarze wyznaczonym nie wykryto określonego agrofaga.
2. Wyznaczenie może również zostać zniesione, w przypadku gdy spełnione są warunki określone w art. 6 ust. 1.

Artykuł 8

Coroczne kontrole występowania na obszarach wyznaczonych

1. Na obszarach wyznaczonych właściwe organy przeprowadzają intensywne coroczne kontrole występowania na roślinach żywicielskich, o których to kontrolach mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031, w celu wykrycia występowania określonego agrofaga, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w karcie kontroli występowania agrofaga, i zgodnie z ust. 2–5 tego artykułu.
2. W stosownych przypadkach właściwy organ przeprowadza ukierunkowane pobieranie próbek prowadzące do zniszczenia badanych roślin w wyniku ich przecięcia.
3. W przypadkach wykorzystania roślin wskaźnikowych te określone rośliny podlegają inspekcjom co najmniej raz w miesiącu. Są one niszczone i badane, najpóźniej zanim określony agrofag zdąży zakończyć jeden pełny cykl życia na obszarze wyznaczonym przez zainteresowany właściwy organ.
4. Projekt badania uwzględnia opracowane przez Urząd Ogólne wytyczne dotyczące miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania. Projekt kontroli występowania i plan pobierania próbek w ramach tych kontroli musi umożliwiać określenie, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 95 %, poziomu występowania określonego agrofaga wynoszącego 1 %.
5. Właściwy organ przeprowadza w odpowiednim czasie coroczne kontrole występowania określonego agrofaga w drodze inspekcji roślin żywicielskich na obszarze o szerokości co najmniej 1 km od zakładu obróbki lub przetwarzania określonego drewna i drewnianego materiału opakowaniowego oraz kory.

ROZDZIAŁ IV

ŚRODKI ZWALCZANIA I ŚRODKI OGRANICZAJĄCE ROZPRZESTRZENIANIE

Artykuł 9

Środki zwalczania

1. W celu zwalczania określonego agrofaga właściwe organy wprowadzają na obszarach wyznaczonych następujące środki:
 - a) natychmiastową ścinkę porażonych roślin i roślin wykazujących oznaki spowodowane przez określonego agrofaga oraz całkowite usuwanie ich korzeni, jeżeli poniżej szyi korzeniowej porażonej rośliny zaobserwowano chodniki larwalne; w przypadku gdy porażone rośliny wykryto poza okresem lotu określonego agrofaga, ścinkę i usunięcie przeprowadza się przed rozpoczęciem następnego okresu lotu;
 - b) ścinka wszystkich określonych roślin w promieniu co najmniej 100 m od porażonych roślin i badanie tych określonych roślin pod względem wszelkich oznak porażenia;
 - c) usuwanie, badanie i bezpieczne unieszkodliwianie roślin ściętych zgodnie z lit. a) i b), z zastosowaniem wszelkich niezbędnych środków ostrożności, aby uniknąć rozprzestrzeniania się określonego agrofaga w trakcie ścinki i po jej zakończeniu;
 - d) usuwanie, badanie i bezpieczne unieszkodliwianie drewna, kory i drewnianych materiałów opakowaniowych związanych z porażeniem, z zastosowaniem wszelkich niezbędnych środków ostrożności, aby uniknąć rozprzestrzeniania określonego agrofaga;

- e) zakaz jakiegokolwiek przemieszczania potencjalnie porażonych określonych roślin, określonego drewna i drewnianego materiału opakowaniowego poza obszar wyznaczony;
- f) ustalenie źródła porażenia poprzez identyfikację pochodzenia roślin, drewna, kory i innych przedmiotów związanych z porażeniem oraz badanie ich pod kątem wszelkich oznak porażenia, w tym ukierunkowane pobieranie próbek prowadzące do zniszczenia badanych roślin w wyniku ich przecięcia;
- g) w stosownych przypadkach zastąpienie określonych roślin innymi gatunkami, które nie są podatne na porażenie;
- h) niedopuszczenie do występowania nowych określonych roślin na otwartej przestrzeni na obszarze, o którym mowa w lit. b), z wyjątkiem miejsc produkcji, o których mowa w pkt 17.2 załącznika VIII do rozporządzenia (UE) 2019/2072, i roślin wskaźnikowych;
- i) podnoszenie świadomości społecznej na temat zagrożeń związanych z określonym agrofagiem i środków zwalczania określonych w niniejszym artykule, w tym warunków przemieszczania określonych roślin z wyznaczonego obszaru;
- j) w stosownych przypadkach specjalne środki w celu zaradzenia szczególnym problemom lub komplikacjom, co do których można mieć uzasadnione obawy, że uniemożliwią, utrudnią lub opóźnią zwalczanie, w szczególności problemom związanym z dostępnością i odpowiednią likwidacją wszystkich roślin porażonych lub u których podejrzewa się porażenie, bez względu na ich lokalizację, publiczną lub prywatną własność bądź osoby lub podmioty za nie odpowiedzialne;
- k) wszelkie inne środki, które mogą przyczynić się do zwalczania określonego agrofaga, z uwzględnieniem międzynarodowego standardu dla środków fitosanitarnych („ISPM”) nr 9 ⁽⁹⁾ i z zastosowaniem podejścia systemowego zgodnie z zasadami określonymi w ISPM nr 14 ⁽¹⁰⁾.

W przypadku akapitu pierwszego lit. a), jeżeli nie ma możliwości usunięcia głęboko osadzonych pniaków i korzeni powierzchniowych, należy je ścinać do wysokości co najmniej 40 cm poniżej poziomu powierzchni lub przykryć materiałem zabezpieczającym przed owadami.

2. Coroczne urzędowe kontrole występowania na obszarze o szerokości co najmniej 1 km wokół miejsc produkcji, o których mowa w pkt 17.2 załącznika VIII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072, opierają się na opracowanych przez Urząd Ogólnych wytycznych dotyczących miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania agrofagów roślin, a stosowane projekt kontroli występowania i plan pobierania próbek umożliwiają określenie, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 99 %, poziomu występowania porażonych roślin wynoszącego 1 %.

3. W przypadku przemieszczania określonego drewna i drewnianego materiału opakowaniowego oraz kory poza obszar wyznaczony, jeżeli na wyznaczonym obszarze nie są dostępne zakłady obróbki lub przetwarzania, określone drewno, drewniany materiał opakowaniowy i korę przemieszcza się do najbliższego odpowiedniego zakładu znajdującego się poza obszarem wyznaczonym w celu zapewnienia natychmiastowej obróbki lub przetwarzania zgodnie z pkt 30–32 załącznika VIII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072. Przemieszczanie to przeprowadza się pod kontrolą urzędową i w warunkach zamkniętych w sposób uniemożliwiający rozprzestrzenianie się określonego agrofaga.

Odpowiedzialny organ urzędowy prowadzi w odpowiednim czasie coroczne kontrole występowania określonego agrofaga w drodze kontroli roślin żywicielskich na obszarze o szerokości co najmniej 1 km od tego zakładu obróbki lub przetwarzania.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 akapit pierwszy lit. b), w przypadku gdy właściwy organ stwierdzi, że ścinka jest niewłaściwa w przypadku ograniczonej liczby pojedynczych roślin ze względu na ich szczególną wartość społeczną, kulturową lub środowiskową, rośliny te poddaje się comiesięcznemu indywidualnemu badaniu pod kątem wszelkich oznak porażenia i stosuje się środki stanowiące alternatywę dla ścinki, które zapewniają wysoki poziom ochrony, w celu zapobieżenia możliwemu rozprzestrzenianiu się określonego agrofaga z tych roślin.

⁽⁹⁾ Wytyczne odnośnie do programów zwalczania agrofaga – standard referencyjny ISPM nr 9 sekretariatu Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin, Rzym. Opublikowano: 15 grudnia 2011 r.

⁽¹⁰⁾ Zastosowanie zintegrowanych środków w systemowym podejściu do zarządzania ryzykiem związanym z agrofagiem – standard referencyjny ISPM nr 14 sekretariatu Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin, Rzym. Opublikowano: 8 stycznia 2014 r.

Artykuł 10

Środki ograniczające rozprzestrzenianie

1. W strefach porażenia na obszarach wyznaczonych do celów ograniczania rozprzestrzeniania, wymienionych w załączniku I, właściwe organy wprowadzają wszystkie następujące środki:
 - a) ścinka porażonych roślin i roślin wykazujących oznaki spowodowane przez określonego agrofaga oraz całkowite usuwanie ich korzeni, jeżeli poniżej szyi korzeniowej porażonej rośliny zaobserwowano chodniki larwalne;
 - b) usuwanie, badanie i bezpieczne unieszkodliwianie roślin ściętych zgodnie z lit. a) z zastosowaniem niezbędnych środków ostrożności, aby uniknąć rozprzestrzeniania się określonego agrofaga w trakcie ścinki i po jej zakończeniu;
 - c) zakaz jakiegokolwiek przemieszczania potencjalnie porażonych określonych roślin, określonego drewna i drewnianego materiału opakowaniowego poza obszar wyznaczony;
 - d) w stosownych przypadkach zastąpienie określonych roślin innymi roślinami niepodatnymi na narażenie;
 - e) niedopuszczenie do występowania w strefie porażenia nowych określonych roślin na otwartej przestrzeni, z wyjątkiem miejsc produkcji, o których mowa w pkt 17.2 załącznika VIII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072, oraz z wyjątkiem sadzenia roślin wskaźnikowych;
 - f) podnoszenie świadomości społecznej na temat zagrożeń związanych z określonym agrofagiem i środków ograniczających rozprzestrzenianie określonych w niniejszym artykule, w tym warunków dotyczących przemieszczania określonych roślin z wyznaczonego obszaru, określonych na podstawie art. 5;
 - g) w stosownych przypadkach specjalne środki w celu zaradzenia innym kwestiom lub komplikacjom, co do których można mieć uzasadnione obawy, że uniemożliwią, utrudnią lub opóźnią ograniczanie rozprzestrzeniania agrofaga, w szczególności problemom związanym z dostępnością i odpowiednią ścinką i niszczeniem wszystkich roślin porażonych lub u których podejrzewa się porażenie, bez względu na ich lokalizację, własność lub osoby za nie odpowiedzialne;
 - h) wszelkie inne środki, które mogą przyczynić się do ograniczenia rozprzestrzeniania się określonego agrofaga.

W przypadku akapitu pierwszego lit. a) czynności związane ze ścinką rozpoczyna się natychmiast, jednak w przypadkach, gdy porażone rośliny wykryto poza okresem lotu określonego agrofaga, ścinkę i usunięcie przeprowadza się przed rozpoczęciem następnego okresu lotu. Jeżeli nie ma możliwości usunięcia głęboko osadzonych pniaków i korzeni powierzchniowych, należy je ścinać do wysokości co najmniej 40 cm poniżej poziomu powierzchni lub przykryć materiałem zabezpieczającym przed owadami.

2. Coroczne urzędowe kontrole występowania na obszarze o szerokości co najmniej 1 km wokół miejsc produkcji, o których mowa w pkt 17.2 załącznika VIII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072, opierają się na opracowanych przez Urząd Ogólnych wytycznych dotyczących miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania agrofagów roślin, a stosowane projekt kontroli występowania i plan pobierania próbek umożliwiają określenie, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 99 %, poziomu występowania porażonych roślin wynoszącego 1 %.

Odpowiedzialny organ urzędowy prowadzi w odpowiednim czasie coroczne kontrole występowania określonego agrofaga w drodze kontroli roślin żywicielskich na obszarze o szerokości co najmniej 1 km od tego zakładu obróbki lub przetwarzania.

3. W przypadku przemieszczania określonego drewna i drewnianego materiału opakowaniowego oraz kory poza obszar wyznaczony i ze strefy porażenia do strefy buforowej, jeżeli na wyznaczonym obszarze nie są dostępne zakłady obróbki lub przetwarzania, określone drewno, drewniany materiał opakowaniowy i korę przemieszcza się do najbliższego odpowiedniego zakładu znajdującego się poza obszarem wyznaczonym w celu zapewnienia natychmiastowej obróbki lub przetwarzania zgodnie z pkt 30–32 załącznika VIII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072. Przemieszczanie to przeprowadza się pod kontrolą urzędową i w warunkach zamkniętych w sposób uniemożliwiający rozprzestrzenianie się określonego agrofaga.

4. W przypadku urzędowego potwierdzenia występowania określonego agrofaga w strefie buforowej zastosowanie mają odpowiednio art. 17 i 18 rozporządzenia (UE) 2016/2031.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 11

Obowiązki w zakresie sprawozdawczości

1. Do dnia 30 kwietnia każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji i pozostałym państwom członkowskim sprawozdanie dotyczące środków wprowadzonych w poprzednim roku kalendarzowym na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz dotyczące efektów środków przewidzianych w art. 3–10.

Sprawozdanie to zawiera:

- a) liczbę próbek pobranych zgodnie z art. 8 ust. 2;
 - b) powody zastosowania odstępstwa przewidzianego w art. 9 ust. 4 oraz środki wprowadzone w jego wyniku.
2. Wyniki kontroli występowania przeprowadzonych na podstawie art. 8 przedstawia się Komisji przy użyciu jednego z formularzy określonych w załączniku II.

Artykuł 12

Uchylenie decyzji wykonawczej (UE) 2015/893

Decyzja wykonawcza (UE) 2015/893 traci moc.

Artykuł 13

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Następujące przepisy stosuje się od dnia 1 stycznia 2027 r.:

- a) art. 3 ust. 2;
- b) art. 5 ust. 5 akapit drugi;
- c) art. 8 ust. 4;
- d) art. 9 ust. 2;
- e) art. 10 ust. 2.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 września 2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK I

Obszary wyznaczone do celów ograniczania rozprzestrzeniania

WŁOCHY

Numer pojawu w systemie Europhyt obszaru wyznaczonego (OW)	Strefa OW	Region	Gminy lub inne granice administracyjne/geograficzne
206	Strefa porażenia	Marche	Część następujących gmin: Ostra, Senigallia, Trecastelli, Corinaldo, Ostra Vetere, Belvedere Ostrense
	Strefa buforowa		Część następujących gmin: Ostra, Senigallia, Trecastelli, Corinaldo, Ostra Vetere, Belvedere Ostrense, Morro d'Alba, Montecarotto
358	Strefa porażenia	Marche	Całe terytorium następujących gmin: Monte Urano, Rapagnano, Magliano di Tenna, Belmonte Piceno, Grottazzolina, Monte Vidon Corrado. Część następujących gmin: Sant'Elpidio a Mare, Torre San Patrizio, Monte San Pietrangeli, Francavilla d'Ete, Montegiorgio, Falerone, Servigiano, Montottone, Monte Gilberto, Ponzano di Fermo, Fermo
	Strefa buforowa		Całe terytorium Porto San Giorgio Część następujących gmin: Porto Sant'Elpidio, Sant'Elpidio a Mare, Montegranaro, Torre San Patrizio, Monte San Pietrangeli, Monte San Giusto, Corridonia, Francavilla d'Ete, Mogliano, Montegiorgio, Massa Fermana, Montappone,, Monsampietro Morico, Loro Piceno, Sant'Angelo in Pontano, Falerone, Penna San Giovanni, Servigiano, Monteleone di Fermo, Monsampietro Morico, Montottone, Monte Vidon Combatte, Monte Giberto, Petritoli, Ponzano di Fermo, Fermo, Monterubbiano, Lapedona, Santa Vittoria in Matenano.
866	Strefa porażenia	Marche	Całe terytorium następujących gmin: Civitanova Marche, Montecosaro. Część następujących gmin: Morrovalle, Montegranaro, Sant'Elpidio a Mare, Porto Sant'Elpidio.
	Strefa buforowa		Część następujących gmin: Porto Sant'Elpidio, Sant'Elpidio a Mare, Potenza Picena, Montelupone, Morrovalle, Monte San Giusto, Montegranaro.

CZEŚĆ A

1. **Wzór formularza na potrzeby przekazywania wyników corocznych kontroli występowania**

Nazwa		Data ustanowienia		1. Opis obszaru wyznaczonego (OW)	
					2. Początkowa wielkość OW (ha)
					3. Wielkość OW po aktualizacji (ha)
					4. Podejście (zwalczenie lub ograniczanie rozprzestrzeniania)
					5. Strefa
					6. Miejsca przeprowadzenia kontroli występowania
					7. Zidentyfikowane obszary ryzyka
					8. Skontrolowane obszary ryzyka
					9. Materiał rośliny/towar
					10. Wykaz gatunków roślin żywicielskich
					11. Terminy
					12. Szczegóły kontroli występowania
					A) Liczba ocen wizualnych
					B) Łączna liczba pobranych próbek
					C) Rodzaj pułapek (lub inne alternatywne metody, np. czerpaki entomologiczne)
					D) Liczba pułapek (lub innych metod chwytania)
					E) Liczba miejsc, w których założono pułapki (jeżeli inna niż dane przedstawione w lit. D)
					F) Rodzaj testów (np. identyfikacja mikroskopowa, PCR, ELISA)
					G) Łączna liczba testów
					H) Inne środki (np. psy tropiące, drony, śmigłowce, kampanie informacyjne)
					I) Liczba innych środków
					A
					B
					C
					D
					E
					F
					G
					H
					I
					i
					ii
					iii
					iv
					13. Liczba poddanych analizie próbek wykazujących objawy: i: Ogółem ii: Dodatnie iii: Ujemne iv: Nieokreślone
					14. Liczba poddanych analizie próbek niewykazujących objawów: i: Ogółem ii: Dodatnie iii: Ujemne iv: Nieokreślone
					15. Numer powiadomienia o pojawie agrofagów przekazanego, w stosownych przypadkach, zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/1715 (*)
					Numer
					Data
					16. Uwagi

(*) Rozporządzenie Wykonawcze Komisji (UE) 2019/1715 z dnia 30 września 2019 r. ustanawiające przepisy dotyczące funkcjonowania systemu zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych oraz jego składników systemowych (rozporządzenie w sprawie systemu IMSOC), (Dz.U. L 261 z 14.10.2019, s. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/1715/oj)

2. Instrukcje wypełniania formularza

Jeżeli wypełniono niniejszy formularz, nie należy wypełniać formularza w części B niniejszego załącznika.

Kolumna 1: należy podać nazwę obszaru geograficznego, numer pojawu agrofaga lub wszelkie informacje umożliwiające zidentyfikowanie tego obszaru wyznaczonego (OW) oraz datę jego ustanowienia.

Kolumna 2: należy podać wielkość OW przed rozpoczęciem kontroli występowania.

Kolumna 3: należy podać wielkość OW po kontroli występowania.

Kolumna 4: należy wskazać podejście: zwalczanie lub ograniczanie rozprzestrzeniania. W zależności od liczby OW przypadającej na agrofaga i zastosowanego na nich podejścia należy dodać stosowną liczbę wierszy.

Kolumna 5: należy wskazać strefę OW, w której przeprowadzono kontrolę występowania, dodając stosowną liczbę wierszy: strefa zakażona (SZ) lub strefa buforowa (SB) – w oddzielnych wierszach. W stosownych przypadkach wskazać obszar SZ, na którym przeprowadzono kontrolę występowania (np. ostatnie 20 km przylegające do SB, wokół szkółek), w oddzielnych wierszach.

Kolumna 6: należy podać liczbę i opis miejsc, w których prowadzone są kontrole występowania, wybierając jeden z następujących opisów:

1. na otwartej przestrzeni (obszar produkcyjny): 1.1. grunty (orne, pastwisko); 1.2. sad/winnica; 1.3. szkółka; 1.4. las;
2. na otwartej przestrzeni (inne): 2.1. ogród prywatny; 2.2. miejsca publiczne; 2.3. obszar ochrony; 2.4. rośliny dziko rosnące na obszarach innych niż obszary ochrony; 2.5. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny, tereny podmokłe, sieć nawadniająca i odwadniająca);
3. warunki zamknięte fizycznie: 3.1. szklarnia; 3.2. miejsce prywatne inne niż szklarnia; 3.3. miejsce publiczne inne niż szklarnia; 3.4. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny).

Kolumna 7: należy wskazać obszary ryzyka rozpoznane na podstawie biologii danego agrofaga/danych agrofagów, występowania roślin żywicielskich, warunków ekoklimatycznych oraz zagrożonych lokalizacji.

Kolumna 8: należy wskazać obszary ryzyka uwzględnione w kontroli występowania, spośród tych określonych w kolumnie 7.

Kolumna 9: należy wskazać: rośliny, owoce, nasiona, glebę, materiał opakowaniowy, drewno, maszyny, pojazdy, wodę, inne, aby określić konkretny przypadek.

Kolumna 10: należy podać wykaz gatunków/rodzajów roślin objętych kontrolą występowania, stosując jeden wiersz dla każdego gatunku/rodzaju roślin.

Kolumna 11: należy wskazać miesiące w danym roku, w których przeprowadzono kontrolę występowania.

Kolumna 12: należy podać szczegóły kontroli występowania w zależności od szczególnych wymogów prawnych dotyczących każdego agrofaga. Jeżeli informacje z danej kolumny nie mają zastosowania, należy wpisać „Nie dotyczy”.

Kolumny 13 i 14: należy wskazać wyniki, w stosownych przypadkach, podając dostępne informacje w odpowiednich kolumnach. Próbkę „nieokreśloną” to poddane analizie próbki, w przypadku których – z powodu różnych czynników (np. próbka poniżej poziomu wykrywalności, próbka nieprzetworzona – niezidentyfikowana, próbka stara) – nie uzyskano żadnych wyników.

Kolumna 15: należy wskazać powiadomienia o pojawie agrofagów w roku, w którym przeprowadzono kontrolę występowania, w przypadkach stwierdzenia występowania w SB. Nie ma potrzeby podawania numeru powiadomienia o pojawie agrofagów, jeżeli właściwy organ uznał, że stwierdzenie występowania jest jednym z przypadków, o których mowa w art. 14 ust. 2, art. 15 ust. 2 lub art. 16 rozporządzenia (UE) 2016/2031. W tym przypadku należy wskazać powód niepodawania tych informacji w kolumnie 16 („Uwagi”).

1. **Wzór formularza na potrzeby przekazywania wyników corocznych kontroli występowania opartych na danych statystycznych**

[illegible]

2. Instrukcje wypełniania wzoru formularza

Należy wyjaśnić założenia leżące u podstaw projektu kontroli występowania według pojedynczych agrofagów. Podsumowanie i uzasadnienie:

- populacja docelowa, jednostka epidemiologiczna i jednostki kontrolne,
- metoda wykrywania i czułość metody,
- czynniki ryzyka wskazujące poziomy ryzyka i odpowiadające im ryzyko względne oraz odsetek populacji roślin żywicielskich.

Kolumna 1: należy podać nazwę obszaru geograficznego, numer pojawu agrofaga lub wszelkie informacje umożliwiające zidentyfikowanie tego obszaru wyznaczonego (OW) oraz datę jego ustanowienia.

Kolumna 2: należy podać wielkość OW przed rozpoczęciem kontroli występowania.

Kolumna 3: należy podać wielkość OW po kontroli występowania.

Kolumna 4: należy wskazać podejście: zwalczanie lub ograniczanie rozprzestrzeniania. W zależności od liczby OW przypadającej na agrofaga i zastosowanego na nich podejścia należy dodać stosowną liczbę wierszy.

Kolumna 5: należy wskazać strefę OW, w której przeprowadzono kontrolę występowania, dodając stosowną liczbę wierszy: strefa zakażona (SZ) lub strefa buforowa (SB) – w oddzielnych wierszach. W stosownych przypadkach wskazać obszar SZ, na którym przeprowadzono kontrolę występowania (np. ostatnie 20 km przylegające do SB, wokół szkółek), w oddzielnych wierszach.

Kolumna 6: należy podać liczbę i opis miejsc, w których prowadzone są kontrole występowania, wybierając jeden z następujących opisów:

1. na otwartej przestrzeni (obszar produkcyjny): 1.1. grunty (orne, pastwisko); 1.2. sad/winnica; 1.3. szkółka; 1.4. las;
2. na otwartej przestrzeni (inne): 2.1. ogrody prywatne; 2.2. miejsca publiczne; 2.3. obszar ochrony; 2.4. rośliny dziko rosnące na obszarach innych niż obszary ochrony; 2.5. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny, tereny podmokłe, sieć nawadniająca i odwadniająca);
3. warunki zamknięte fizycznie: 3.1. szklarnia; 3.2. miejsce prywatne inne niż szklarnia; 3.3. miejsce publiczne inne niż szklarnia; 3.4. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny).

Kolumna 7: należy wskazać miesiące w danym roku, w których przeprowadzono kontrole występowania.

Kolumna 8: należy wskazać wybraną populację docelową, podając odpowiednio wykaz gatunków/rodzajów żywicielskich i obszar. Populację docelową definiuje się jako zbiór jednostek kontrolnych. Jej wielkość jest określana zwykle na potrzeby użytków rolnych w hektarach, ale mogą to być działki, pola, szklarnie itp. Należy uzasadnić swój wybór w części dotyczącej podstawowych założeń. Należy wskazać jednostki kontrolne objęte kontrolą występowania. „Jednostka kontrolna” oznacza rośliny, części roślin, towary, materiały, wektory agrofagów, które zostały poddane ocenie w celu zidentyfikowania i wykrycia agrofagów.

Kolumna 9: należy wskazać poddane kontroli występowania jednostki epidemiologiczne wraz z ich opisem i jednostką miary. „Jednostka epidemiologiczna” oznacza jednorodny obszar, na którym interakcje między agrofagiem, roślinami żywicielskimi oraz czynnikami i warunkami abiotycznymi i biotycznymi doprowadziłyby do tej samej sytuacji epidemiologicznej w przypadku wystąpienia agrofaga. Jednostki epidemiologiczne są elementami podziału populacji docelowej, które są jednorodne pod względem epidemiologii i obejmują co najmniej jedną roślinę żywicielską. W niektórych przypadkach cała populacja żywicielska w danym regionie/na danym obszarze/w danym państwie może zostać określona jako jednostka epidemiologiczna. Mogą to być regiony wspólnej klasyfikacji jednostek terytorialnych do celów statystycznych (NUTS), obszary miejskie, lasy, ogrody różane lub gospodarstwa rolne bądź hektary. Wybór jednostek epidemiologicznych należy uzasadnić w części dotyczącej podstawowych założeń.

Kolumna 10: należy wskazać metody stosowane podczas kontroli występowania, w tym liczbę czynności wykonanych w każdym przypadku, w zależności od szczególnych wymagań prawnych dotyczących każdego z agrofagów. Wskazać „brak”, jeżeli informacje w określonej kolumnie nie są dostępne.

Kolumna 11: należy podać szacunkową ocenę skuteczności pobierania próbek. Skuteczność pobierania próbek oznacza prawdopodobieństwo wyboru zakażonych części zakażonej rośliny. W przypadku wektorów jest to skuteczność metody pod względem wychycenia wektora dodatniego, gdy wektor taki jest obecny na obszarze objętym kontrolą występowania. W przypadku gleby jest to skuteczność wyboru próbki gleby zawierającej agrofaga, gdy agrofag taki jest obecny na obszarze objętym kontrolą występowania.

Kolumna 12: „czułość metody” oznacza prawdopodobieństwo prawidłowego wykrycia występowania agrofaga daną metodą. Czułość metody definiowana jest jako prawdopodobieństwo, że test na rzeczywiście dodatnim żywicielu da wynik dodatni. Wartość tę uzyskuje się przez pomnożenie wartości określającej skuteczność pobierania próbek (tj. prawdopodobieństwo wyboru zakażonych części zakażonej rośliny) przez wartość określającą czułość diagnostyczną (uzyskaną na podstawie oceny wizualnej lub badania laboratoryjnego wykorzystywanego w procesie identyfikacji).

Kolumna 13: należy podać czynniki ryzyka w różnych wierszach, wypełniając tyle wierszy, ile jest konieczne. Dla każdego czynnika ryzyka należy wskazać poziom ryzyka i odpowiadające mu ryzyko względne oraz udział populacji żywicielskiej.

Kolumna B: należy podać szczegóły kontroli występowania w zależności od szczególnych wymogów prawnych dotyczących każdego agrofaga. Jeżeli informacje z danej kolumny nie mają zastosowania, należy wpisać „Nie dotyczy”. Informacje, które należy przedstawić w tych kolumnach, są związane z informacjami zawartymi w kolumnie 10 „Metody wykrywania”.

Kolumna 18: należy wskazać liczbę miejsc, w których założono pułapki, jeżeli liczba ta różni się od liczby pułapek (kolumna 17) (np. ta sama pułapka jest wykorzystywana w różnych miejscach).

Kolumna 21: należy wskazać liczbę próbek, w przypadku których stwierdzono wynik dodatni lub ujemny lub w przypadku których wynik nie został określony. Probki „nieokreślone” to poddane analizie próbki, w przypadku których – z powodu różnych czynników (np. próbka poniżej poziomu wykrywalności, próbka nieprzetworzona – niezidentyfikowana, próbka stara) – nie uzyskano żadnych wyników.

Kolumna 22: należy wskazać powiadomienia o pojawie agrofagów w roku, w którym przeprowadzono kontrolę występowania. Nie ma potrzeby podawania numeru powiadomienia o pojawie agrofagów, jeżeli właściwy organ uznał, że stwierdzenie występowania jest jednym z przypadków, o których mowa w art. 14 ust. 2, art. 15 ust. 2 lub art. 16 rozporządzenia (UE) 2016/2031. W tym przypadku należy wskazać powód niepodawania tych informacji w kolumnie 25 („Uwagi”).

Kolumna 23: należy wskazać czułość kontroli występowania zgodnie z międzynarodowym standardem dla środków fitosanitarnych (ISPM) 31. Tę wartość osiągniętego poziomu ufności w odniesieniu do niewystępowania agrofaga oblicza się na podstawie przeprowadzonych badań (lub pobranych próbek), biorąc pod uwagę czułość metody i szacowane nasilenie agrofaga.

Kolumna 24: należy wskazać szacowane nasilenie na podstawie szacunków przed kontrolą występowania dotyczących prawdopodobnego rzeczywistego nasilenia agrofaga na danym polu. Szacowane nasilenie określa się jako cel kontroli występowania i odpowiada ono kompromisowi, który ustalają osoby zarządzające ryzykiem pomiędzy ryzykiem wystąpienia agrofaga a zasobami dostępnymi na potrzeby kontroli występowania. Zazwyczaj na potrzeby kontroli wykrywającej przyjmuje się wartość równą 1 %.
